

samt Dyrtidstillæg efter Pristallet.

- 3) Til Paragrafen føjes som nyt fjerde Stykke:
»Lønordninger, som er truffet ved en i Tiden mellem 23. Marts 1943 og nærværende Bestemmelser Ikrafttræden afsagt Voldgiftskendelse, og som fastsætter Grundlønningen til mindre end 1 Krone pr. Time, kan uanset Voldgiftsafgørelsens Indhold opsiges af hver af Parterne med 14 Dages Varsel til Ophør ved en Maanedes Udgang, saaledes at Sagen, hvis en ny Lønordning ikke opnaas ved Overenskomst, kan indbringes til fornyet Voldgiftsafgørelse.»

Nærværende Bestemmelser træder i Kraft straks.

Adaltattinum, at reika fyri, at teir lágtlöntu arbeidarar skuldu kunna fá sínar grundlønir hækkaðar, var 20-mannaveldið imóti og setti fram hetta uppskoti:

B. Frá meirilutanum (A. Djurhuus, Kr. Djurhuus, R. Joensen, Th. Petersen):

Midlertidige Bestemmelser om Ændring i Kundgørelse Nr. 6 af 23. Marts 1943 om Priser, Arbejds-lønninger m. v.

I Paragraf 5 i Kundgørelse Nr. 6 af 23. Marts 1943 om Priser, Arbejds-lønninger m. v. foretages følgende Ændringer:

- 1) Til Paragrafens andet Stk. føjes som nyt Punktum:

»Det skal dog i Arbejdsforhold hvor Lønnen efter Sædvane eller Aftale stiger efter en vis Tids Beskæftigelse eller en vis Tids Uddannelse, være tilladt at forhøje Lønnen efter de hidtil fulgte Regler.»

- 2) Til Paragrafen føjes som nyt fjerde Stykke:

»Lønninger og/eller Overenskomster, der bevisligt var opsagt af en af Parterne inden Ikrafttræden af Kundgørelse Nr. 6 af 23. Marts 1943 om Priser, Arbejds-lønninger m. v., og som ikke inden Ikrafttrædelsen var endelig afgjort ved en ny Overenskomst eller Voldgiftsafgørelse, kan af en af Parterne begæres optaget til ny Forhandling og eventuel Voldgiftsafgørelse, Saafremt Sagen maatte være afgjort ved Voldgiftskendelse efter Kundgørelsens Ikrafttræden, og denne Kendelse er afsagt paa For-malighedsgrundlaget, at Kundgørelsen hindrede nogen Forhøjelse i Lønningerne, kan en af Parterne begære fornyet Behandling i Realiteten af Sagen. I de her nævnte Tilfælde kan der ske Forhøjelse i Grundlønningen, naar Voldgiftsretten skønner, at dette vilde have været Resultatet af en Behandling, saafremt den var afsluttet før Lovens Ikrafttræden.

Nærværende Bestemmelser træder i Kraft straks.

I hesum uppskoti sýnist tann glotti at vera, at tað skal verða loyvt einum einasta felagið — Fuglfjarðarfelaginum — at fáa sitt krav um grundlønirhækking við-gjort av nýggjum valdgerðarrætti.

Men i sama andadrátti kœva Thorstein Petersen og Robert Joensen henda mœguleika. Ti i álitinum siga teir saman við sam-bandsmonnum, at tað er skeiðt av einum nýggjum valdgerðarrætti at ganga við til at hækka l'uglfjórðing-um grundlønina, og siga teir við-vikjandi øllum lágtlöntum arbeidar-um, at i oyra pr. pristalsstigið »gevir dyrtidarsamsýning, sum vig-ar fult upp móti dyrtidni».

Hevur nakar sæð størri falsum, enn tá ið A. Ziska, A. Kragestein og Asbjørn Poulsen siga, at tað gleðir teir, at Thorstein Petersen og Robert Joensen royna »at fáa eins lön til allar arbeidarar i Føroyum, soleiðis at Vágamenn skulu fáa tímanslön samsvarandi við okkum Havnamenn».

Av hesum áliti er ikki ilt hjá arbeidsmonnum at skilja, hvør ið vardi hin minnilönta — Palli ella Thorstein.

Eitt ússaligt pipp — istaðin fyri ein øðiligan gølublastur.

Henda kunngerð fólkaflakksins sigur frá, at nú er litil stírdil eftir i kongunum hjá hetjunum á Bar-talsmessu.

Fyri ikki at doyggja i geluroki — annað enn gelur hava teir aldri átt at leggja uppá tey poli-tisku holdini — hevur Thorstein einaferð enn dunað trumm, trumm tralala til gøluflýking.

— Og allir møttu.

Har var heilt øðiligt, men minni enn so turt.

Sveittin reykt á hvørjum skallá. Okkurt er at gera, melur sum fluga i høvðinum á teim.

Men hvat?

Hvat skulu teir seta um fjús og brús i bløðruna?

Teir trola.

Einki batar.

Flagg?

Ov rak, trumm trumm tralala!

»Smiril!» Teir vildu ikki geva

»Uvak» hann á klokkluslagið!

Ov veikt, trumm trumm tralala!

Lógarmálið?

Jú, jú, jú, trumm, trumm, tralala!

Djórælæknin?

Eru tit púra óðir!

Vit skulu ikki gera okkum til háð og spott, trumm, trumm tra-lala!

Teir gróvu, teir leitaðu i kola-

kistunum — men púra eiga serir dattu teir á

flaggið

lógarmálið

Smiril og

djórælæknin.

Úrslitið?

Ja, einasta úrslitið var, at djórælæknin varð ódeyðiligur við tað, at »tað verður ritað i deyðsbók fólkaflakksins, at hann var tann surrandi skinnflugan, ið surraði teir steinærar tað kvøðið, teir við sveittabrot skrivaðu undir sitt ómegdar- og deyðsskjal.

Tó kunna vit kanska taka tað eisini sum eitt virðiligt og »fortjentfult» bragd, at teir sjálvir lægdu sína vanmegd nakna.

Flaggið!

Eitt vanlukku surr, burr, ið hevur lopið teimum á heilan, so teir ikki hava fatað, at 3 stjórnarlimir eru meiri enn tveir, og at harvið er einki annað at gera enn at broyta tað so, at tveir verða móti einum.

Smiril!

3 mánaðir sat fólkaflakkurin á tingi og bardist við Smirlamálinum. Sjálvur Kjølbro var oddafiskurin.

Men teir góvu tað upp.

Beindi »Smiril» i landsnevndina at bjóða út.

Men tá var so seint, at einki kundi gerast fyrr enn aftaná jól og nýggjár.

»Uvak» hevði boðið. Apparatið var stillað upp fyri øllum bløðruganginum.

Tað eydnaðist!

Eingin sáttmálið kundi gerast, av tí at eingin fundur kundi verða millum jól og nýggjár.

So 3. januar fær landsnevndin eitt bræv frá »Uvak» um, at felagið er firtið og tí ikki vil hava »Smiril».

Djórælæknin!

Hann ynskir sjúkraræktargjaldið hækkað við 100 pst.

Amtið hevur sambært lóg og reglugerð allan rættin uttan til viðari at avgera spurningin. Men hann spyr kortini:

1) Búnaðarráðið. Tað ræður til at lata djórælæknin fáa 100 pst.

2) Landbrúkráðið. Tað mælir til 50 pst.

3) Løgtingið!

Har fæða Jóanes Patursson, Kjølbro og Djurhuus sum nevndarlimir til at hækkað gjaldið 50 pst., meðan nakrir aðrir ganga imóti.

Amtmaðurin fylgir so Búnaðar-felaginum, landbrúkráðnum og J. Patursson Kjølbro og øðrum fólkaflakksmonnum.

Og nú skal hann heingjast fyri tað — allrahest skulu allir Fø-

UDSALG

Indtil Udgangen af Febru-ar Maaned sælges vore Frakker og Kjoler til nedsatte Priser.

WINDSMOOR" FORRETNINGEN
Telf. 114 Niels Finsens Gata.

oyingar við sínum valreipum binda hann.

Pipp, segði ein, ið las kunngerð-ina.

Pipp, siga Føroyingar kring landið um hetta klæntasliga neyðarróp ella rættari deyðsróp fólkaflakksins.

Hví kunna kapitalistanna umboðsmenn ikki vera sannferðugir?

Harra lærari Richard Long er nú farin i tæklæði og skumpar at mæz persónliga millum annað tað, at Stauning noktaði at lata arbeidarar i Føroyum fáa fleiri trolarar; ti hann hevði einki álít á J. H. Danbjørg. Soleiðis halda kapitalistanna umboðsmenn, at teir kunna kasta tað eftir javnaðar-monnum og ikki smitta sínar egnu fingrar. Her i Suðuroy virkar ein slik skitin kapitalista propaganda tvørtur imóti tí ætlan, sum kapital-istanna umboðsmaður hugsar at hon skal hava, men tíverri hevur tað eydnast at villeiða slittfólk norð-an fjørðs og tessvegna vil eg lata hesar vita, at Stauning alla sína tíð var greiður yvir, at J. H. Dan-bjørg ikki skuldi vera driftsleiðari av nakrari trolarafyrirøku, so tað var eins feitt um Stauning hevði nakað álít á mæz ella ikki.

Nei, her er einki talað um nakað álít ella misálít á Danbjørg, men Stauning og Hans Nielsen segdu báðir, at treytin fyri, at Vágs- og Porkeris arbeidarar kun-du fáa nakran trolara var tann, at teir kundu keypa sitt egna virki á landi, og beinan vegin tað var keypt, brast kríggið á. Hetta vita allir fiskimenn og øll arbeidsfólk á syðra helmingi á Suðuroy, so her ger harra Long einki kapital-istakupp við slikari skitnari og ósannari agitation.

Teir sum ispunnu ketubræv skuldi harra Long latið verið at farið ov illa við, ti mæz er for-talt, at teir eru innanfyri tann kapitalistaringin, sum fylkist um harra Richard Long. Ífall harra